

3153 1ste Beh. af Lovf. om Lønn. f. de i fuffti. Minist. ans. Emb. og Bestillingsm. 3154

dette Forhold, at disse unge Mænd — maa man vel kalde dem, lidt efter lidt blive de nok forresten temmelig gamle — først skulle sørge for deres Alderdom ved denne Art af Foranstaltninger, og saa noget efter, naar de rykke op i de pensionsberettigede Classer, skulle have den dem som kongelig ansatte Embedsmænd tillagte Ret til, at Staten sørger for deres Alderdom, staaer mig meget uklart. Men det vil i ethvert Fald forekomme mig at være overordentlig uhenigtsmæssigt, om man ogsaa her vilde søge at gennemføre Principet. Jeg sagde, at jeg meget vel kunde forstaae, at, saaledes som denne Tanke var kommen ind, var det umuligt at forhindre, at Forsøg paa dens Gjennemførelse maatte gjøres; men disse Forsøg, forekommer det mig, kunde ogsaa gjøres i tilstrækkeligt Omfang, og paa en mere hensigtsmæssig eller mindre uhenigtsmæssig Maade ved andre Love end netop ved nærværende Lov. Saameget mindre bør Forsøget gjøres ved denne Lov, som der, saavidt jeg seer, er foretaget ikke ubetydelige Afknæpninger i Størrelsen af de Gageringer, som Loven omhandler. Jeg forstaaer meget vel, at den høitæredede Finantsminister kan have de oprigtigste Ønsker om at staae paa den allerbedste Fod med Repræsentationen i enhver Henseende, men man kan dog ogsaa, som man siger, komme til at købe Guld for dyrt, naar man viser altfor stor Smødefommen. Jeg troer, at den foregaaende Finantsminister med stor Grund kunde gjøre Krav paa at betragtes som særdeles smødefommende, og blandt Andet særdeles smødefommende imod det andet Thing; jeg antager ikke, at Nogen vil være saa ubillig at reise nogensomhelst Anke imod ham, begrundet paa, at han skulde have vist Mangel paa tilbørlig Smødefommen. Men nu, mine Herre, er Forholdet dette, at den foregaaende Finantsminister langfra ikke sandt at kunne vise sig saa smødefommende som den nuværende høitæredede Finantsminister. Ordføreren i det andet Thing har nemlig oplyst, at, hvis Loven gaaer igjennem, saaledes som den nu

foresligger, vil der Itgeoverfor det Bestaaende være affnappet mellem 23 og 24,000 Rd., og der vil med Hensyn til de pensionsberettigede Embedsmænds Antal, være steet en Indskrænkning fra 150 til 114; og med Hensyn til denne Afknæpning i Gagerne, forholdt det sig saaledes, at de ti Tusinde og nogle Hundrede Rd., hvis jeg ikke husker feil, vare indrømmede af den foregaaende Finantsminister, men de 12,900 Rd. ere en yderligere Indrømmelse af den nuværende Finantsminister; det er denne yderligere Indrømmelse, hvorved den nuværende Finantsminister har troet at kunne lette Lovforslagets Gjennemførelse. Nu, seer man, at det ved Siden af denne forholdsviis meget betydelige Redfættelse truer med, at der vil komme en anden under en tilsyneladende meget douce Form, som ikke destomindre vilde være meget følelig for de vedkommende Bestillingsmænd, idet de nemlig uden videre skulle lide et Afdrag af 5 Procent i de dem tillagte Lønninger. Jeg troer derfor, at der kan være al mulig Grund til, idetmindste ved nærværende Lov, at modsætte sig dette Princip's Gjennemførelse.

Finantsministeren: Jeg beklager særdeles, at jeg ved aldeles uovervindelige Forhindringer maatte være fraværende fra det Møde igaar, hvori det ærede Medlem, som nu talte, har videre udviklet den Tanke, som han idag i Begyndelsen af sit Foredrag fremsatte. Jeg har bestræbt mig for, om jeg mulig kunde inden dette Møde faae et Afstryk af, hvad jeg havde erfaret, at det ærede Medlem igaar havde udtalt i den Retning, da jeg saa maaffee vilde have været istand til at yde ham Svar paa hans Bemærkninger. Det har imidlertid ikke været mig muligt, og jeg maa altsaa i mine Bemærkninger idag væsentlig henholde mig til, hvad han idag har sagt. Det ærede Medlem har omtalt, at det skulde være et Omstøb, naar man bestræbte sig for at tilvejebringe Sikkerhed for, at de Mænd, der havde tjent Staten i de Stillin-